

Spørgsmål 14. Ad § 4. Spørgsmålet om sondring mellem forsørgere og ikke-forsørgere i lønnings- og pensionsmæssig henseende.

Ved forslaget har man tilstræbt en aflønnings- og pensioneringsform, hvorved distriktsjordemødrene bringes ind under det offentlige almindelige løn- og pensions-system med anvendelse af de sædvanlige regler for lønberegning. Som konsekvens heraf vil reguleringstillæg, midlertidigt tillæg m. v. blive af forskellig størrelse, afhængig af, om den pågældende er forsørger eller ikke i tjenestemandsløvens forstand. Ifølge fødselshjælpsudvalgets betænkning kan man anslå antallet af distriktsjordemødre, der er forsørgere efter tjenestemandsløvens regler, til ca. $\frac{1}{5}$, eller ca. 90 jordemødre. For pensionisternes vedkommende er antallet antageligt forholdsmæssigt større.

Spørgsmål 15. Ad § 4. Finansministeriets (lønningsrådets) udtalelse udbedes med hensyn til de principielle afvigelser fra de almindelige tjenestemandregler, som findes i forslagets § 4 omhandlende udbetaling af 55, henholdsvis 60 pct. af den faktisk normerede løn, sammenholdt med § 10, hvorefter jordemødrene skal indbetale pensionsbidrag af den fulde fikserede løn, som kun udbetales med et vist procentbeløb.

Hvilke konsekvenser vil en sådan bestemmelse indebære med hensyn til eventuelle honorarlønnede, som måtte overgå til aflønning og pension efter tjenestemandregler?

Dette spørgsmål har af finansministeriet været forelagt lønningsrådet, der har udtalt følgende:

Bestemmelserne i lovforslagets §§ 4 og 10, hvorefter distriktsjordemødre skal aflønnes med en procentdel af lønnen for lønningsklassen 3 000—4 980 kr., medens de ved beregning af pensionsindtægten skal anses som havende oppebåret den fulde løn i nævnte lønningsklasse, ligesom de skal svare pensionsbidrag i forhold til den fulde pensionsgivende løn, er begrundet med ønsket om at sikre de pågældende tilnærmelsesvis samme lønningsindtægt og samme pensionsmæssige stilling som sundhedsplejersker, men således at distriktsjordemødrenes adgang til at oppebære gebyrindtægter for fødselshjælp og anden under jordemoderpraksis hørende virksomhed, herunder navnlig sygekassehonorarer og honorarer for helbredsundersøgelser af svangre, opretholdes.

Den foreslåede ordning indeholder under de givne forudsætninger en efter lønningsrådets opfattelse praktisk løsning af spørgsmålet om distriktsjordemødrenes lønnings- og pensionsforhold, og rådet finder ikke, at der ud fra principielle lønnings- og pensionsmæssige synspunkter kan rejses indvendinger imod ordningen, der efter rådets mening næppe vil kunne medføre konsekvenser af betydning, idet der, såvidt det er rådet bekendt, ikke indenfor andre områder foreligger parallelitet med de særlige forhold for distriktsjordemødre.

Finansministeriet har for sit vedkommende henholdt sig til lønningsrådets foranstående udtalelse.

Spørgsmål 16. Ad § 5, stk. 1. Skal „almindeligvis“ forstås således, at det er mest ønskeligt?

Det vil i nogen grad afhænge af forholdene i de enkelte amts- (eventuelt by-) kommuner, om det er mest hensigtsmæssigt, at den ansættende myndighed stiller en tjenestebolig til rådighed eller på anden måde er jordemoderen behjælpelig med at opnå en egnet bolig. Hensynet til indførelsen af en rationel distriktsinddeling vil kunne tale mod tildeling af egentlig tjenestebolig, før distriktsinddelingen er endeligt fastlagt i det pågældende område.

Da den ansættende myndighed (amts- eller købstadkommune) imidlertid kan bestemme, hvor i distriktet jordemoderen skal tage bopæl, har man fundet det naturligt, at den ansættende myndighed som hovedregel fremskaffer en bolig til hende, der kan opfylde de krav til størrelse og indretning, som hendes virksomhed stiller. Hertil kommer, at det overvejende flertal af distriktsjordemødrene virker på landet, hvor en jordemoders muligheder for selv at skaffe sig en egnet bolig også under normale forhold må anses for begrænsede.

Spørgsmål 17. Ad § 6. Lattergasapparater, jfr. spørgsmål 9?

Efter forslaget er det ikke tanken, at lattergasapparater uden videre omfattes af de nødvendige apparater, som det påhviler de ansættende kommunale myndigheder at yde distriktsjordemoderen. Iøvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål 9.